



กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๘๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร

ว่าด้วยความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓ และมาตรา ๘๘/๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การขายกระแสไฟฟ้า น้ำประปา หรือสินค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน ให้ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาสินค้า หรือได้มีการออกใบกำกับภาษีก่อนได้รับชำระราคาสินค้าแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ

ข้อ ๒ การขายสินค้าที่ไม่มีรูปร่าง เช่น สิทธิในสิทธิบัตร ภูมิปัญญา เครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ สัมปทาน ค่าสิทธิ หรือสินค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกันให้ความรับผิดชอบในการเสียหายมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาสินค้า เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำการดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาสินค้า ก็ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำการนั้น ๆ ด้วย

(๑) โอนกรรมสิทธิ์สินค้า หรือ

(๒) ได้ออกใบกำกับภาษี

ทั้งนี้ โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำการนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ การขายสินค้าหรือการให้บริการด้วยเครื่องอัตโนมัติโดยชำระราคาด้วยวิธีการหยอดเงิน เหรียญ บัตร หรือด้วยวิธีการในลักษณะทำนองเดียวกัน ให้ความรับผิดชอบในการเสียหายมูลค่าเพิ่มทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อได้นำเงิน เหรียญ บัตร หรือสิ่งอื่นในลักษณะทำนองเดียวกันออกจากเครื่องอัตโนมัติ

ข้อ ๔ การขายสินค้าโดยการชำระราคาด้วยการใช้บัตรเครดิตหรือในลักษณะทำนองเดียวกัน ให้ความรับผิดชอบในการเสียหายมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อส่งมอบสินค้า เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำการดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนส่งมอบสินค้า ก็ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำการนั้น ๆ ด้วย

(๑) โอนกรรมสิทธิ์สินค้า

(๒) เมื่อมีการออกหลักฐานการใช้บัตรเครดิต หรือ

(๓) ได้ออกใบกำกับภาษี

ทั้งนี้ โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้นๆ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ การให้บริการโดยการชำระราคาด้วยการใช้บัตรเครดิตหรือในลักษณะทำนองเดียวกัน ให้ความรับผิดชอบในการเสียหายมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการออกหลักฐานการใช้บัตรเครดิต เว้นแต่กรณีที่ได้มีการออกใบกำกับภาษีก่อนการออกหลักฐานการใช้บัตรเครดิต ก็ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการออกใบกำกับภาษีนั้น

ข้อ ๖ การขายสินค้าตามสัญญาจะขายสินค้าตามมาตรา ๗๗/๑ (๘)(ก) แห่งประมวลรัษฎากร ให้ความรับผิดชอบในการเสียหายมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อส่งมอบสินค้า เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนส่งมอบสินค้า ก็ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้นๆ ด้วย

(๑) โอนกรรมสิทธิ์สินค้า

(๒) ได้รับชำระราคาสินค้า หรือ

(๓) ได้ออกใบกำกับภาษี

ทั้งนี้ โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้นๆ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้ประกอบการนำสินค้าไปใช้โดยตนเองหรือบุคคลอื่นโดยมิใช่เพื่อการประกอบกิจการโดยตรงตามมาตรา ๗๗/๑ (๘)(ง) แห่งประมวลรัษฎากร ให้ความรับผิดชอบในการเสียหายมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อนำไปใช้หรือส่งมอบสินค้าให้บุคคลอื่นเพื่อใช้

ข้อ ๘ ในกรณีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบตาม

มาตรา ๘๒(๓) และมาตรา ๘๓ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ให้ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อมีการตรวจพบ

ข้อ ๕ ในกรณีผู้ประกอบการมีสินค้าคงเหลือและหรือทรัพย์สินที่ผู้ประกอบการมิไว้ในประกอบการกิจการ ณ วันเลิกประกอบการ ให้ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อเลิกประกอบการหรือแจ้งเลิกประกอบการตามมาตรา ๘๕/๑๕ แห่งประมวลรัษฎากร เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุญาตให้ออกใบกำกับภาษีใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ต่อไปเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะหยุดประกอบกิจการตามมาตรา ๘๖/๑๑ แห่งประมวลรัษฎากร ให้ความรับผิดชอบเป็นไปตามมาตรา ๘๘ แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ ๑๐ ในกรณีผู้ประกอบการมีสินค้าคงเหลือและหรือทรัพย์สินที่ผู้ประกอบการมิไว้ในประกอบการกิจการ

(๑) ณ วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕/๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร หรือ

(๒) ณ วันที่ได้รับแจ้งการเพิกถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๕/๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร

ให้ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเมื่อได้รับแจ้งคำสั่งถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือได้รับแจ้งการเพิกถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วแต่กรณีเว้นแต่ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุญาตให้ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ต่อไปเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะหยุดประกอบกิจการตามมาตรา ๘๖/๑๑ แห่งประมวล

รัฐาการ ให้ความรับผิดชอบไปตามมาตรา ๑๘ แห่งประมวลรัฐาการ

ข้อ ๑๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

สุธี สิงห์แสน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๓๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ ธันวาคม ๒๕๓๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการตามมาตรา ๑๘/๓ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพธุรกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้